

Hans Hækkerup, fólkatingsmaður:

Sosíaldemokratarnir siga ja til NATO

— men vit lata okkum ikki alt bjóða, sum tey stóru NATO-londini vilja hava okkum til.

Hans Hækkerup, fólkatingsmaður, her saman við logmanni.

Í danska valstríðnum, eins væl og í Føroyum, hevur verið ført fram, at fólkatingsvalið nú týsdagin snýr seg um at siga ja ella nei til NATO.

Hetta hava millum aðrar dansku sosíaldemokratarnir avvist. Harafturat eru fleiri innan stjórnarflokkarnar, sum somuleiðis vísa á, at valið snýr seg um nakað heilt annað.

Sagt verður, at dansku sosíaldemokratarnir hava broytt verjupolitikk og at teir nú av øllum alvi vilja NATO til livs.

Í hesum sambandi hava vit spurt danska fólkatingsmannin, Hans Hækkerup, hvørja støðu danski javnaðarflokkurin hevur til NATO og til kjarnorkupolitikk annars.

Hans Hækkerup er sonur fyrrverandi danska uttanríkisráðharran Per Hækkerup.

Hans Hækkerup sigur, at tað millum annað var danski javnaðarflokkurin, sum á sinni fekk Danmark inn í NATO. Javnaðarflokkurin hevur heldur ongantið broytt støðu, men tað er ikki einstýðandi við, at vit lata okkum alt lynda, sum stóru NATO-londini, so sum USA, vilja hava okkum til, sigur hann.

— Eins vist sum at vit

ynskja framhaldandi NATO-limaskap, eins væl vilja vit halda fast við okkara upprunaligu støðu um at kjarnorkuvápn ikki skulu finnast á donskum øki, sigur Hans Hækkerup. Hann visir á samtyktir, sum fyrr eru gjørdar í fólkatínginum. Millum annað tá Hedtoft segði nei til amerikanskar flogstöðir í Jútlandi og samtyktina frá 1957, tá H.C. Hansen segði nei til kjarnorkuvápn á donskum øki.

Kjarnorkuskip — nei takk

Hans Hækkerup visir eisini til stöðuna, sum pápi hansara hevði sum uttanríkisráðharri í 1964, tá fólkatíngið samtykti: »Idet vit fortsat siger nej til atomvåben på dansk territorium, så gælder det naturligvis også det maritime territorium«.

Spurdur um hann heldur at henda stöðan eisini eigur at verða galdandi í øðrum þortum í danska ríkinum, sigur Hans Hækkerup, at tað er eingin ivi um tað. Hann visir á ta samtykt, sum fólkatíngið gjørdi 8. februar í 1968, beint eftir at amerikanska flogfarið við kjarnorkuløðingum var dottið niður í Thule í Grønlandi. Tá samtykti fólkatíngið: »Ide Folketinget går ud fra, at regeringen ved at søge fremskaffet absolutte garantier for at der ikke oplagres kernevåben i Grønland, og for, at det grønlandske luftrum holdes som atomvåbenfri zone, ville sikre, at den

danske atomvåbenpolitik opretholdes i alle dele af riget og den danske suverænitet respekteres, fortsætter tinget ...«

Tvætl, at kalla hetta NATO-val

Hans Hækkerup sigur, at tað er tað reina tvætl at kalla hetta fólkatíngisvalið fyri eitt NATO-val, og visir á uppskot danskra javnaðarflokksins, sum herfyri varð samtykt á fólkatíngi. Hetta var ikki nær í námind so viðgongt sum uppskotið, sum allir danskir flokkar samtyktu 8. februar í 1968, sigur hann.

Uppskotið hesaferð var ikki annað enn hetta: regeringen opfordres til at underrette besøgende orlogsfartøjer om at »det igennem 30 år har været dansk politik ikke at ville modtage atomvåben på dansk område, herunder danske havne«.

Og Hans Hækkerup spyr hvussu tað ber til, at bæði Vinstra og Konservativa atkvøddu

fyrir uppskotinum í 1968 og nú ikki vilja atkvøða fyri einum uppskoti, sum er nógv linari orðað.

— Hetta er besta prógv- ið um at valið hevur als einki við nakað NATO at gera, men heldur um danskan búskaparpolitikk, sum borgaraliga stjórnin hevur havt eitt ómetaliga vánaligt handlag við, sigur Hans Hækkerup.

tór.

Hendingin vakti miklan ans og mikla vreiði í Danmark og skipað varð fyri fleiri mótmælisgongum. Sakarmál um endurgjald fyri skaða varð eisini reist.

Tað var flogfar av hesum slagnum — B52 — sum 21. januar í 1968 datt niður við Thule í Grønlandi. Flogfarið hevði brintbumbur umborð. Fleiri av starvsfólkunum á Thule-støðini hava fingið skaða av geislingunum av óhappinum. Millum starvsfólkini vóru eisini føroyingar.

